

Վահան Տերյան

Անդարձ աշխարհի վարդագույն միգում

Անդարձ աշխարհի վարդագույն միգում.

Կյանքի հեռավոր, երազ օրերում,
Մի խորհրդավոր թախիժ էր հսկում,
Մի կարոտ էր իմ սիրտը դեզերում,
Կյանքի հեռավոր, երազ օրերում...

Եվ խավար կյանքի արտուղիներում,
Օտար կողմերի դաշտերում մեռած
Ժպտացին հոգուս՝ դենքըդ երերում
Եվ քո խոսքերը արժաթե երազ,
Օտար կողմերի դաշտերում մեռած...

Եվ դժգույն կյանքի տխուր երգերում
Իր ցուքն է նետել քո հոգին պայծառ,
Քո անհաս փայլն է իմ հոգին այրում
Եվ գիշերներիս խավարում անձայր
Կանչում է դեպի անհայտ քո հեռուն...

1909